

ಭಾಷಾಂತರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಸವಾಲುಗಳು.

ಡಾ. ನಾಗರಾಜ ಪಿ. ವಿ.

ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು,

ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜು

ವಿಜಯನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು.

Article Link: <https://aksharasurya.com/2023/07/nagraja-p-v/>

ಭಾಷಾಂತರ ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಸೋದರ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು, ಸೋದರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರದ ಮುಖಾಂತರ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇರುವಂತಹ ಒಂದು ಸಾಧನ. ಭಾಷಾಂತರ ಎಂದರೆ ಭಾಷಾ ಅಂತರ ಎಂದೂ, ಅನುವಾದ ಎಂದು ಕರೆಯುವರು. ಒಂದು ಭಾಷೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಯ ಪಠ್ಯವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವಂತಹ ಒಂದು ಕ್ರಿಯೆ, ವಾದವನ್ನು ಅನುವಾದ ಮಾಡುವ ಮಹತ್ತರವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ.

ಇದು ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಭಾಷಿಕವಾಗಿ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳು ಬೇರೆ ಇರುತ್ತವೆ, ಪದಕೋಶಗಳು ಬೇರೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ಭಾಷೆಯ ಪದವನ್ನು ಆ ಭಾಷೆಯ ಪದಕೋಶದೊಂದಿಗೆ ಈ ಕಡೆ ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಅದೇ ಭಾಷಾಂತರ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ತಪ್ಪು ಗ್ರಹಿಕೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಷೆಯು ಕೂಡ ಭಾಷಾಂತರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಒಡ್ಡುತ್ತವೆ, ಆ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಅವುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ ಎಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹೊಂದಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಓರ್ವ ಸಮರ್ಥ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ. ಭಾಷಾಂತರ ಎಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಅಂತರ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದುಂಟು ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯೊಳಗೆ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವ ವಾದವಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೇ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಾಗ ಎರಡು ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಬಹುದು.

1. **Horizontal:** ಎಂದರೆ ಲಂಬಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬರುವುದು. ಆ ತುದಿಯಿಂದ ಈ ತುದಿಯವರೆಗೆ, ಇದನ್ನು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳು ಎಂದೆನ್ನಬಹುದು.
2. **Vertical:** ಎಂದರೆ ಅವತ್ತಿನಿಂದ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಇರುವ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು.

ಹಳಗನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಓದುವುದು, ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಆಸಕ್ತಿವಹಿಸಿ ಕಲಿಯಬೇಕು, 10ನೇ ಶತಮಾನದ ಕೆಲವು ಕಾವ್ಯಗಳು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಓದಲು ಕಷ್ಟಕರ, ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಅಕಡಮಿಕ್ ವಲಯದ ಬುದ್ಧಿ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಕಲಿಯುವುದು ಇದೊಂದು ಭಾಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಅವರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಹಳಗನ್ನಡವನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸುವುದು ಇಂದಿನ ಅಗತ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದುಂಟು ದೇವನೂರು ಮಹದೇವ ಅವರ ಕುಸುಮಬಾಲೆ ಓದುವುದೇ ಕಷ್ಟ ಎಂಬ ಮಾತಿದೆ. ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕೆಲವು ಪದಗಳನ್ನು ಸರಳ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಸಿ.ಪಿ.ಸಿದ್ದಾಶ್ರಮ ಅವರು ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅನುವಾದ ಎಂಬ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದಾದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪದಗಳು, ನಡವಳಿಕೆಗಳು, ವಿಚಾರಗಳು, ಅನಿಸಿಕೆಗಳು ಇದ್ದಾಗ ಭಾಷಾಂತರಿಸುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭ, ಅದಲ್ಲದೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳು ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಯಾಸದಾಯಕ, ಅದು ಸವಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಈ ಸವಾಲನ್ನು ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು.

1. ಭಾಷಿಕ ಸವಾಲುಗಳು.

2. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸವಾಲುಗಳು.

ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ನಡವಳಿಕೆಗಳು, ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳು, ನಂಬಿಕೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗದು. ಆಯಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನಡವಳಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವುದೇ ಭಾಷೆ. ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಮುಂದುವರೆದು ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಲು ತೊಡಗುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದಾಗ ಹಲವು ಸವಾಲುಗಳು ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ. ನಿದರ್ಶನಕ್ಕೆ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಜಂಗಮ, ಕಾಯಕ, ಪಾದೋದಕ ಇವುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸುವುದು ಎಂಬ ದುರ್ಗಮ ಸವಾಲು ಭಾಷಾಂತರಕಾರನಿಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಂಶಗಳು, ಆಚರಣೆಗಳು ಹೊಂದದೆ ಇರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷಿಕ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಚಿಹ್ನೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇಸ್ಲಾಂ, ಕ್ರೈಸ್ತ ಇತ್ಯಾದಿ

ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಅನ್ಯ ಭಾಷಿಕ ಜಾಯಮಾನಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿಸುವ ಸವಾಲು ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಜಾನಪದೀಯ ಆಚರಣೆಗಳು ಶಿಷ್ಟ ಭಾಷಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಕನ್ನಡದಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಷೆಗೆ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಶೂನ್ಯ ಭಾವ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನಿಗೆ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಪದಗಳ ಕುರಿತು ವಿವರಣೆಯೋ, ಉದ್ಧರಣೆ ಚಿಹ್ನೆ ಹಾಕಿ ವಿವರಿಸಲು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ಅದು ನಿಖರವಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು ಶಿವದಾರ-ಜನಿವಾರ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಇವೆರಡೂ ದಾರಗಳೇ. ಒಂದು ಶಿವದಾರ ಮತ್ತೊಂದು ಜನಿವಾರ, ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ Holy thread ಎಂದು ಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅವುಗಳು Holy thread ಗಳೇ, ಆದರೆ ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿ ಅವು ಬೇರೆ-ಬೇರೆ. ಶಿವದಾರ ಶೈವ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದರೆ, ಜನಿವಾರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು. ಅದೇ ರೀತಿ ಅಡ್ಡನಾಮ, ಉದ್ದನಾಮ ಇವುಗಳನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸಂಧಿಗ್ಧತೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರು ಒಂದು Common Understanding ಅರ್ಥಾತ್ ಸಾಮಾನ್ಯ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಲು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ, ಭಾಷಾಂತರ ನಿಂತ ನೀರಾಗಬಾರದು.

ಅದೇ ರೀತಿ ಕೆಲವು ಭಾಷಿಕ ಸವಾಲುಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ, ಕಾರಣ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ರಚನೆ, ಬಳಕೆ, ವಸ್ತುವಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವು ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವ್ಯಕ್ತ ಭಾಷಿಕರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಸೂಚಕ ಬಹುವಚನವಿಲ್ಲ. ಅಜ್ಜ ಬೈಂದ, ಅಣ್ಣ ಬೈಂದ, ಅಕ್ಕ ಬೈಂದ, ಅಮ್ಮ ಬೈಂದ. ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಬೈಂದ ಎನ್ನುವುದು ಬಂದ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥ. ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುವುದು ಒಂದೇ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆ ಭಾಷೆಗೆ ನಮ್ಮ ಶಿಷ್ಟ ಕನ್ನಡವನ್ನು ತಗುಳ್ಳಿ ಹೇಳಲಾಗದು, ಅಥವಾ ಆ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಲಾಗದು. ಕಾರಣ ಓರ್ವ ಭಾಷಾಂತರಕಾರ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆ ಅಥವಾ ಬಹುವಚನವೇ ಎಂಬ ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಭಾಷಾಂತರಕಾರ ತನ್ನ ಸಮ್ಮತಿಯಂತೆ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಉದ್ಧರಿಸಿದರೆ ಆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಲೆಯಾಳಂನಲ್ಲಿ ಅವಳ್ ವನ್ನು, ಅವಣ್ ವನ್ನು, ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ

ವನ್ನು ಒಂದೇ ಅರ್ಥದ್ದು. ಮಲೆಯಾಳಂ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷವಾಚಕ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಬಂದ, ಅವನು ಬರ್ತಾನೆ, ಅವಳು ಬಂದಳು, ಅವರು ಬರುತ್ತಾರೆ ಅವು ಬರುತ್ತವೆ. ಆ ಕಾಲಗುಣಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪುರುಷ ವಾಚಕವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಪುರುಷವಾಚಕ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಇಂತಹ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಬಳಕೆಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ.

ಅರ್ಥ ಎನ್ನುವ Symantec ಪ್ರಯೋಗದ ಬಳಕೆ:

Symantic ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಪದ ಅಥವಾ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಅಥವಾ ವಿಭಾಗ ಎಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಇಲ್ಲಿಯಾವ ಪದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅರ್ಥ ಬರುತ್ತದೆ, ಕೋಶಾರ್ಥವೇನು, ಹೀನಾರ್ಥ ಪ್ರಾಪ್ತಿ, ಉತ್ತಮಾರ್ಥ ಪ್ರಾಪ್ತಿ, ಯಾವಾಗ ಅರ್ಥ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಇವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ವಿಧಾನವೇ Symantec.

ನಿದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಕೂಸು ಎಂದರೆ ಮಗು ಎಂಬರ್ಥವಿದೆ, 'ನಮ್ಮ ಕೂಸಿಗೆ ಕುನ್ನಿಯ ಕೊಡಬೇಡ'. ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುನ್ನಿ ಎಂದರೆ ಹೆಣ್ಣು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಭ್ರಮಿಸಿ ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕೊಡಬೇಡ ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಕುನ್ನಿ ಗಂಡು ಮಗು. ಓರ್ವ ಭಾಷಾಂತರಕಾರ ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಎಡೆಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಓರ್ವ ಅನುವಾದಕನಿಗೆ ಉಬಯ ಭಾಷೆಗಳ ಪರಿಜ್ಞಾನ, ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅರಿವು ಇದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಭಾಷಾಂತರಕಾರನಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯಜ್ಞಾನ ಎಂಬುದು ಇರಲೇಬೇಕು, ಕಾರಣ ಭಾಷಾಂತರ ನಿಯಮದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದ್ದು, ಹೇಳ ಬಯಸಿದ್ದು ಒಂದೇ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ:

ಹರಿಯ ಬಿಟ್ಟನು

ಹರಿಯ ನಿಲಯಕೆ

ಹರಿಯ ವೇಗದಲಿ

(8 ಸಂಧಿ, 47 ಪದ್ಯ, ಉದ್ಯೋಗ ಪರ್ವ, ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ)

ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಹರಿ, ಹರಿ, ಹರಿ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು

ಎಂದು ಪರಿಭಾವಿಸಿ ವಿಷ್ಣು ಬಿಟ್ಟನು, ವಿಷ್ಣು ನಿಲಯಕೆ, ವಿಷ್ಣು ವೇಗದಲಿ ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಿದರೆ ಅಪವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಹರಿ ಎಂಬ ವಿಷಯವಾದರೂ, ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತಿರುವುದು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲ ಎಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನಿಗೆ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೊದಲನೆ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಹರಿ ಸೇವಕ ಎಂಬ ಅರ್ಥ, ಹರಿಯ ಬಿಟ್ಟನು ಎಂದರೆ ಸೇವಕನನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಇನ್ನು ಎರಡನೆ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವುದು ಹರಿಯ ನಿಲಯಕೆ ಎಂದರೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ವಿಷ್ಣುವಿನ ನಿಲಯವೆ ಎಂದರ್ಥ. ಮೂರನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಹರಿಯ ವೇಗದಲಿ ಎಂದರೆ ಅಶ್ವದ ವೇಗವಾಗಿ ಎಂಬರ್ಥ.

ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಹರಿಯ ಬಗ್ಗೆಯಾದರೂ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಯಸಿರುವುದು ಒಂದುಕಡೆ ಸೇವಕನ ಬಗ್ಗೆ, ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ ನಾರಾಯಣನ ಕುರಿತಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆ ಕುದುರೆಯ ಬಗ್ಗೆ.

ಈ ಜ್ಞಾನ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನಿಗೆ ಇರಲೇಬೇಕು, ಅವನಿಗೆ ಮೂಲ ಭಾಷೆಯ ಜ್ಞಾನವೂ ಅಂದರೆ Source Language(S.L) ಮತ್ತು ಉದ್ದಿಷ್ಟ ಭಾಷೆಯ ಅಂದರೆ Target Language(T.L) ಭಾಷೆಯ ಬಗೆಗೆ ಅರಿವಿರಬೇಕು.

ಭಾಷಾಂತರಕಾರನಿಗೆ ಭಾಷೆಯ ತೀವ್ರತೆಯ ಅರಿವೂ ಇರಬೇಕು. “ನೆಲಕ್ಕಿರುವೆನೆಂದು ಬಗೆವಿರೆ? ಭಲಕ್ಕಿರುವೆನ್” (5ನೇ ಆಶ್ವಾಸ, 47 ಪದ್ಯ, ರನ್ನನ ಸರಳ ಗದಾಯುದ್ಧ) ಎಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಆ ದುರ್ಯೋಧನನ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಷೆಗೆ ಹೇಗೆ ತರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಕೌಶಲ್ಯವಿರಬೇಕು.

ಚಲದೋಳ್‌ದುರ್ಯೋಧನಂ ನನ್ನಿಯೊಳಿನತನಯಂ

ಗಂಡಿನೋಳ್ ಭೀಮಸೇನಂ

ಬಲದೋಳ್

ಮದ್ರೇಶನತ್ಯುನ್ನತಿಯೊಳಮರಸಿಂಧೂದ್ಧವಂ

ಚಾಪವಿದ್ಯಾ |

ಬಲದೋಳ್ ಕುಂಭೋದ್ಧವಂ ಸಾಹಸದ ಮಹಿಮೆಯೊಳ್

ಫಲ್ಲಣಂ ಧರ್ಮದೋಳ್ ನಿ

ರ್ಮಲ ಚಿತ್ತಂ ಧರ್ಮಪುತ್ರಂ ಮಿಗಿಲಿವರ್ಗನೀ ಭಾರತಂ

ಲೋಕಪೂಜ್ಯಂ ||64||

(14ನೇ ಆಶ್ವಾಸ, 64ನೇ ಪದ್ಯ, ಪಂಪ ಭಾರತ).

ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ನನ್ನಿಯೊಳಿನತನಯಂ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಒಂದು ಅವಚ್ಛೇ ಮತ್ತು ಅಪವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವ ಸೂರಿಗಳಿಂದಲೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮುದಾಯವು ತಪ್ಪುಗ್ರಹಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ನನ್ನಿ ಎಂದರೆ ಸತ್ಯ ನುಡಿಯುವಲ್ಲಿ ಕರ್ಣನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಲಾಗಿದೆ. ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನಿ ಎಂದರೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ನನ್ನಿ ಮುಂದೆ ನನ್ನಿ ಎಂದಾಗಿದೆ. ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣ ತನ್ನ ರಾಜನಾದ ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡ ಎಂಬರ್ಥ. ಕುಂತಿ, ಕೃಷ್ಣ ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಲೋಭನೆ ಒಡ್ಡಿದರೂ ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡದ ಕರ್ಣ ಪಂಪನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನಿಯೊಳಿನತನಯಂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ (ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದಾನೆ).

ಅನ್ನವನು ಇಕ್ಕುವುದು, ನನ್ನಿಯನು ನುಡಿಯುವುದು ಎಂಬಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಳಲಿ ಬಂದವರಿಗೆ ಅನ್ನವನು ಕೊಡುವುದು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವೆಂಬಂತೆ ಊಟವನ್ನು ಸವಿದವರು ನನ್ನಿಯನು ನುಡಿಯುವುದು ಎಂದರೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ತೋರುವುದು ಎಂಬರ್ಥವೇ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಆಡುನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಊರು ಬಂತು ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ ಹಾಗೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಊರು ನಾವಿರುವಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತು ಎಂದರ್ಥವಲ್ಲ. ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ The Village came ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ we are near the Village ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಅದೇರೀತಿ ನಾನು ಬರ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೋಗಿ ಬರ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥವೇ ವಿನಃ ಬೇರಾವ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬರ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ಬರುತ್ತಿರುವೆನು ಎಂದರ್ಥವಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಆಶಯವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವರು ಈ ರೀತಿ ತಪ್ಪುಗ್ರಹಿಕೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅಪ್ಪ ಬರ್ತಾರೆ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಗಳು ಬರ್ತಾರೆ ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸಿಕೊಡದು, ಕಾರಣ ಅಪ್ಪ ಬರ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಸೂಚಕ ಬಹುವಚನವಿದೆ. ಬಹುವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ.

1. ಸಂಖ್ಯಾ ಸೂಚಕ ಬಾಹುಳ್ಯ.

2. ಗೌರವ ಸೂಚಕ ಬಾಹುಳ್ಯ.

ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿ ಅದು ಯಾವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿಫಲವಾದರೆ ಭಾಷಾಂತರ ನಿರರ್ಥಕ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಭಾಷಾಂತರಕಾರನಿಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ, ಭಾಷಿಕವಾಗಿ ಒಡ್ಡುವ ಸವಾಲುಗಳು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪೇಚಿಗೆ ಸಿಲುಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ

ಭಾಷಾಂತರಕಾರನಿಗೆ ತನ್ನ ಮೂಲ ಭಾಷೆಯ(S.L) ಜೊತೆ-ಜೊತೆಗೆ ಉದ್ದಿಷ್ಟ ಭಾಷೆಯಜ್ಞಾನ(ಖಿ.ಐ) ಇದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಯಶಸ್ವಿ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ. ಭಯ, ಅಂಜಿಕೆ, ಹೆದರಿಕೆ ಈ ಮೂರು ಒಂದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸ್ಪರಿಸಿದರೂ ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ತಮಿಳು ಅಥವಾ ಮಲೆಯಾಳಂ ಭಾಷಾಂತರಕಾರ ಹಾದಿ ತಪ್ಪುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಮಲೆಯಾಳಂ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನು ಒಂದೇ ಕ್ರಿಯಾಂತವನ್ನು ತನ್ನ ಭಾಷಾ ಜಾಯಮಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬಳಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಐದು ಕ್ರಿಯಾ ಪದಗಳಾದ ಅವನು ಬರುತ್ತಾನೆ, ಅವಳು ಬರುತ್ತಾಳೆ, ಅವರು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಅದು ಬರುತ್ತದೆ, ಅವು ಬರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳ ಬಳಕೆ ಆ ಭಾಷಿಕ ಅನುವಾದಕನಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯ ಭಾಷಾಂತರ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥ ಭಾಷಾಂತರಕಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ಒಳಹುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಭಾಷಾಂತರದ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿನಿಲ್ಲುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇಂದು ತೀರಾ ಅಗತ್ಯವಾದುದು.

ಆಕರಗ್ರಂಥಗಳು:

1. ಪಂಪ ಭಾರತಂ, ಎನ್. ಅನಂತರಂಗಾಚಾರ್ (ಅನು.), ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಬೆಂಗಳೂರು.
2. ರನ್ನನ ಸರಳ ಗಥಾಯುದ್ಧ, ಡಾ. ಎಲ್. ಬಸವರಾಜು, ಸಪ್ತ ಬುಕ್ ಹೌಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
3. ಸರ್ವಜ್ಞನ ವಚನಗಳು, ಚನ್ನಪ್ಪ ಉತ್ತಂಗಿ (ಸಂ.), ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಬೆಂಗಳೂರು.
4. ಕರ್ನಾಟಕ ಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿ, ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ.